

מדוע הם לא אהבו זה את זה?

ישראל בר ומשה דיין

... ההסתערות המפורסמת (על לוד ורמלה) של גדוד 89 הממוכן של משה דיין אינה מהתה את אחד הקרבות המזהירים ביותר, כפי שהכריזו בניגוריון כעבור שנים רבות, אלא בעצם, נטילת שי שהגיש המלך עבדאללה במסגרת האסטרטגיה המוגבלת (הסכס כן-גוריון-עבדאללה). תפקידו האמיתי של דיין היה לדאוג, שהאסטרטגיה המוגבלת תעבור ללא תקלות לשלב חדש - שלב האסטרטגיה המשלימה... תחת שינוי לכבוש מחדש את העיר העתיקה - ערך דיין באוקטובר 1948 התקפה בלתי מוצלחת על בית-גיא-אללה. ההתקפה זו יחד עם הפקודה שעצרה את טור הפלמ"ח המתקדם לעבר גוש עציון, הצילה את בית-לחם וחברון למען מלכות עבדאללה.

(קטעים מספרו של ישראל בר)

קרא את ספרו של ישראל בר

בטחון ישראל - אתמול. היום. מחר.

נמכר בכל החנויות בארץ.

אבדה חנילת סרטים פילמים

המוצא מתבקש להחזירה בכל מצב שהוא לפוטו קולורית

רחוב אבן גבירול 66, תל-אביב, טל. 231666 או 723358

ויקבל פרס 100 לירות ומצלמה

הכוננו לפיקניק המסורתי

של חברי ואוהדי תנועת העולם הזה כוח חדש שיתקיים ביום הראשון של ראש-השנה, על הר הכרמל (בשוויצריה הקטנה) חיפה. הרוצים להשתתף בארוחת צהריים המתוכננת, מתבקשים לשלוח - 5 לירות למארגני הפיקניק, ת.ד. 136, תל-אביב, ויקבלו תלוש לארוחת-צהריים.

פוליטכניקום

כתות ערב ובוקר

בגרות ומוקדמות

מבצע מיוחד

לנרשמים החודש

250 ל"י מלגת לימוד ובנוסף:

החזרת שכר לימוד בשעור 25%

למשיג ציון ממוצע 7 בבחינות

והחזרת שכר לימוד מלא

למשיג ציון ממוצע 8 בבחינות.

פריטים והרשמה: 1-9, 8-5

תל-אביב, סמולנסקי 7 פנת בני-יהודה 90; אלנבי 128-א.

חיפה, שמריהו לוי 30.

ירושלים, ר' עקיבא 1, פנת הלל 28.

ספורט

שחייה

עזה גמים אהבה

אברהם («בנוש») מלמד בן 20, מרמת יוחנן, הוא שחיין שקדן ומצטיין שהתגבר בעזרת השחייה על כמה שיאים ישראליים ועל מחלת הקצרת שלו. ביום הששי שעבר התגברה מחלת האהבה על שיאי השחייה שלו.

הוא הופיע לאלופות הפועל בשחייה, ש נערכה במושב השרוני תל-צחק, כשהוא מלווה נערה היגנית, עולה חדשה מאולפן רמת-יוחנן. דבר לא הפריע לווג החביב, מלבד קריאות הרמקולים למלמד, להתייצב למישחים.

לא לירות-כנען. ביום הראשון ל- תחרויות עוד נטש מלמד את הנערה. הוא התייצב למשחים, אך נזכר, בנראה, במה שהשאר מאחוריו. הוא התחיל במישחה 400 מטר חתירה והפסיק; התחיל ב-400 מטר מצורב אישי וחלל. קול הדם היה חזק משאון המים.

למחרת, יום סיום התחרויות, אפילו לא הופיע מלמד. יש להניח שהעדיף לבלות את זמנו בחברה מעניינית יותר מאשר ב- חברת שחינים רטובים.

ההסבר לא היה טמון רק בלילות כנען המפתים. יש לייחס חשיבות גם לעובדה שיוסף טלכי, מאמנם של השחינים, לא היה בארץ ולא היה מי שיקפיד על משמעת המים של הצעירים האוהבים.

עסקנים

כל יום - לכל מקום

כמה עסקני-ספורט ארוז השבוע את מוד ודוניהם ויצאו בהולים לאירוסה, על חשבון כספיה-ציבור. בפיהם היתה הצדקה מקורית באמת: הואיל ומוסדות הספורט החליטו על מיתון בנסיעות הספורטאים לחו"ל והואיל ובלי ריח של חו"ל אי-אפשר לספורטאי המכבד את עצמו, הרי שבמקום שהספורט טאים הישראליים יצאו לחו"ל, יבוא הספורט החו"לי לישראל.

רק שלשם כך צריכים עסקני-הספורט ל- נסוע לחו"ל בעצמם. על דאר ישראל, כידוע, אי-אפשר לסמוך שיעביר את ההזמנות לחו"ל. בלי עזרה. לפי פירוש שהזכיר טבלת יעדים של חברת-תעופה בינלאומית התפורי ששה עסקני-ספורט באירופה:

אל קונגרס הכדורעף בפראג, צ'כוסלובקיה, המרא מיכה שמבן. הוא יבקש נציגי מדינות שונות לשלוח את נבחרותיהן לטורניר בארץ.

בקופנהאגן, בירת דנמרק, תיוצג ישראל עלידי צוות מוגבר: בנימין ראב ושלמה זינגר. הם יהיו נוכחים בקונגרס הכדורעף יצינים לקיים בארץ קורס למאמנים. גם צפוי להם תפקיד מדיני נכבד: הם יתנגדו, כמו בעבר, לקבלת נבחרת הכדורעף של עזה להתאחדות.

עם שתי רשתות. יחידת-מחץ אמיתית תופיע בכודפסט ההונגארי: לא פחות מ- שלושה עסקנים (רובט אלטס, רייב אורן וטוביה שחם) יזמינו את חברי התאחדות ה- אתלטיקה לשגר את אתלטיקתן לישראל.

בכל מסלולי-המסעות הוה עוד נותר צדיק אחד. מיכה שמבן, הנוסע לבדו ללא מלווה, החליט להעפף את הכדור האחד מעבר ל- שתי רשתות: בדרכו תורה ארצה, מפראג, הוא יתעכב באחונה ההאלאנית, יקבע תאריך לביקור נבחרת הכדורעף היחנית בארץ.

כדורגל

כתיבה תמה

מאז יצאו הכדורגלנים משה ליאון, דניאל דניאלי ומיכאל קדוש לדרום-אפריקה הת- פתחה חליפת-מכתבים עניפה בין ההת- אחדויות הלאומיות. דרום-אפריקה ביקשה, ללא הרף, שחרור עבור השחקנים. ישראל סרבה בכל תוקף.

לפני שבועיים בישר כתב-ספורט ישראלי בדרום-אפריקה כי הקרה זו בכל זאת. משה ליאון הופיע במשחק ליגה של קבוצת אפולון נגד קבוצת דורבן סיטי הידיעה נקראה גם בהתאחדות הכדורגל בתל-אביב, שצלצלה מידי לדרום-אפריקה, דרשה לא להתיר הופעה שנייה של ליאון.

אפולון נכנעה וליאון לא שב למגרש. יש להניח כי מאמן אפולון, אלי פוקס, שהוא גם כתב-ספורט של עיתון ישראלי בדרום-אפריקה, יערוך להבא את כתבותיו ביתר תשומת-לב.

ספרים

מקור

איך זה היה בדיוק?

פרטן בלינה (מאת ראובן קריץ; הוצאת פורה; 265 עמ') בערך חוק במדינה שכל אדם מתבקש לרשום את תולדות חייו בשביל הארכיון הלאומי, פותר יונתן גארטנר את הבעיה בצורה מקורית. לאורכם של 21 מכתבים אל נערה אלמונית, אותה הכיר דרך מדור המכתבים לרותי, מספר גארטנר («בן עשרים ותשע, נשוי, אב לילד בן שבע, שותף בבית-חרושת לרהיטים וגר בחילה של שלושה חדרים, עשר דקות נסיעה ממרכז פתח-תקפה») את תולדות חייו, התלבטויותיו ומאחיו.

אך לא בתודה. גם בספרו השמיני הצליח ראובן (אחזת קטנה) קריץ לכתוב את אחד מספריו הקריאים. בהם הוא עוסק בבעיות של האדם הישראלי בישראל של היום, ואם כי גארטנר ביטן גורא («עד הנשיקה הראשונה»), הרי הוא לא מסמיק בכלל כאשר הוא חושף את נבכי נפשו למתכתבת האלמונית שהיא, הוא החליט, נערה בשם «שולה קארול, גננת, ילידת רומניה, תשע שנים בארץ, בת עשרים ושלוש, וניחה, רחוקה-אדל-בתולה».

הספר זרוע עניינים ברזומו של עולם, מן הפרוגרמה של השומר הצעיר ועד ל- הבדל בין פורנוגרפיה טובה לרעה וגם

סופר קריץ

בישן, עד הנשיקה הראשונה

איננו מתעלם מפריטי אינפורציה אקטואליים כהזכרת הכוכבנית «הבאה לכל המסיבות בלי תחזונים ובלי חזיה».

וכאשר המחשבות חוקפות את גארטנר בלינה, כמו פרטן, הוא אפילו יכול לזמין לעצמו, ולשולה קארול, לאורך כעשרת אלפים מלה, שהם שביעית הספר, כיצד נבעלה היא לראשונה בחייה («איך זה היה בעצם? איך זה היה כאמת?»).

מה קרה לא צטרובל?

פרי עץ הדב (מאת שמואל טולקובסקי; הוצאת מוסד ביאליק; 307 עמ'). כבר לפני 2000 שנה ידעו הסינים להעריך את התפוז (קי - בלשונם). הם השתמשו בו, בצורה מקורית, לשיפור התה שלהם. מתכוון תה סיני מן המאות הראשונות שלאחר הספירה קובע: «מבשלים את עלי התה באדים, כותשים, מתקינים מהם מעין עוגה ו- מרתיחים יחד עם אורז, ונגביל, מלח, חלב, בצלים וקליפת תפוח-זהב».

בדאי לנשון. המהנדס החקלאי טול- קובסקי, שנפטר בשנה שעברה בגיל 80, היה מוזיקאי וחשובי הפרנסים בארץ ו- מדינאי לעת מצוא. אחרי הצהרת בלפור שימש כמזכיר הכללי של המשלחת הציונית להעידת השלום בחורסאי ואחר קום המדינה שימש, שנים מספר, כציר ישראל בשוויץ. בספרו האחרון החליט טולקובסקי להקיף את הנושא החביב עליו בצורה היסודית ביותר. הוא צבר ים של עובדות, לעניין ושל לא לעניין, ריכז אותן בספר מהדר, כמה מן העובדות:

- יהודים דתיים סבורים כי נשים עקרות תהיינה נשים הרות תלדנה בנים זכרים באם הנשוכנה פטמות אתרוגים.
- במלכות האיטי הכושית, שקמה ב- ראשית המאה שעברה, היה שר החוץ בעל התואר «דוכס לימונאדה».